

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Resvrrectionis, Apparitionis, & Ascensionis, vsq[ue] ad
Spiritus Sancti Aduentum & Euangelij promulgationem, complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, Anno M.DC.XII.

Med. 20. De recollectione & oratione Apostolorum post Christi
Ascensionem, vsque ad Spiritus sancti aduentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-38195](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-38195)

partem cum ipso habeam in regno ipsius, ad gloriam Patris sui, cum quo uiuit & regnat in sæcula. Amen.

MEDITATIO XX.

DE RECOLLECTIONE
& oratione Apostolorū post Christi Ascensionem vsque ad Spiritus Sancti aduentum.

PUNCTVM I.

a *Assumpt.*
I. 13

REDVNTES Discipuli Ierusalem, a intrauerunt canaculum, & manebant ibi Petrus & Ioannes, & reliqui Apostoli, qui erant omnes perseverantes uniuersimode in oratione cum mulieribus, & Maria Matre Iesu, & fratribus eius.

I. **C**ONSIDERANDVM Primo, Apostolos à Spiritu Christi motos, se recepisse decē illis diebus ad cænaculum; ut, à strepitu & tumultu populi separati, feruenti orationi instantes, Spiritus Sancti aduentum impetrarent: nam etsi Christus Dominus illum promiserat: ideoq; venturum nihil dubitabant; scientes tamen Diuinas promissiones impleri, & nobis euenire, media nostra oratione, illi instabant præcipuè; quod essent memores eundem Dominum & Magistrum suum dixisse.

se b sivos, cum sitis mali, nostis, bona data dare filijs vestris; quanto magis Pater vester, de celo dabit spiritum bonum petentibus se.

b Luca. 11.
3.

II.

HVIC orationi adiungebant ipsi excellentes alias virtutes, quas insinuat Sanctus Lucas, cum dicit, VNANIMITER illos orasse, quia omnino coniuncti & conformes erant, vno corde, vna voluntate, omnes vna orantes; scientes orationem plurium, qui sint charitate coniuncti, valde esse efficacem apud Deum, iuxta illud sui Magistri, c Amen dico vobis, quia si duo vestrum consenserint super terram; de omni re, quamcumque petierint, fiet illis à Patre meo, qui in caelis est; ubi enim sum duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum: quasi diceret, illi exaudientur à Patre meo, quia ego sum cum illis, eos iuuans in oratione, & officium aduocati & oratoris pro ipsis exercens. Et quoniam Christus Dominus, grauitè & seriò mutuam dilectionem illis commendauerat; conabantur in ea conformitate voluntatum, quæ eiusdem amoris mutui est causa, excellere.

Conditiones
orationis
ad Spiritũ
sanctum
obtinendũ.

c Matt. 18.
19.

III.

De Instituti-
o ad vir-
gin. c. 1.

NEC SOLVM mutuò inter se coniuncti erant & vniti, sed quisque secum: Ex quo prouenit, vt ipsa oratio, maximè sit collecta, cum animæ facultates sunt ad eam fundendam coniunctæ. nam etiam in hoc sensu, ait, S. Ambrosi⁹, intelligi, quòd Christ⁹ dixit, exaudiendã orationẽ, quãdo duo in ea cõuenerint, exterior videlicet & interior homo, corpus

N 3 & ani-

& anima, concordante, per verā mortificationem & subiectionem, corpore, cum anima; & utroque cum illo tertio, quem Apostolus SPIRITUM vocat; ita ut ad orandum conveniat corpus cum sensibus; anima cum imaginatione, & inferioribus appetitionibus. Spiritus verò cum superioribus facultatibus, memoria, intellectu, & voluntate: & tunc erit Christus in medio horum duorum aut trium, in ipsius nomine coniunctorum, adiuvans eos in oratione.

IV.

QUARTO erant PERSEVERANTES in suā orationis exercitatione continuè, non illam interrompentes, aut ex repiditate relaxantes, memores eius, quod ipsorum Magister dixerat: *d oportet semper orare, & non deficere.* Et quoniam Christus Dominus noster, non designauerat tempus, quo Spiritum Sanctum esset illis missurus, quotidie orabant; & persistentes, instanter multiplicabant orationem tanto feruore, atque si tunc fuissent illum accepturi, importunè urgentes Deum, ut illum mitteret; ut si illum, eò quòd e amici Dei essent non impetrarent; propter improbitatem tamen illorum, illum mitteret. quam rationem orandi ipsemet eorum Magister aliquando commendauerat.

d. Luc. 18. 5

e Luca. 11. 8

V

DENIQUE orabant etiam cum MARIA MATRE IESU; quam proculdubio ut Patronā, quæ pro ipsis intercederet, acceperunt scientes ipsam solam, multò plus posse cum filio suo, & Patre eius æterno, quam ipsi om-

nes simul. quare ipsa Virgo Sanctissima, feruenter orans, reliquos exemplo suo ad feruenter etiam & perseueranter orandum permonebat: fuit vero eius oratio adeo efficax, ut dicere de ea liceat; quod sicut obtinuit suis orationibus acceleratione Incarnationis Filij Dei: ita eidem impetrauerit Spiritus Sancti aduentum, ad Apostolorum & totius mundi utilitatem.

IN HIS quatuor virtutibus, & orationis circumstantijs, studere debeo, Sanctos Apostolos imitari, ad Spiritus Sancti aduentum impetrandum: oratione videlicet **S E P A R A T A & C O L L E C T A**, coniunctis omnibus meis facultatibus & sensibus; **C O N I U N C T I O N E C H A R I T A T I S**, cum omnibus; **P E R S E V E R A N T I A** cum importunitate impetendo, ac **D E V O T I O N E A D V I R G I N E M** Sanctissimam Dominam nostram; supplex illam orans, tanquam Matrem nostram, ut pro me oret, & causam meam, apud æternū Patrem & eius Filium, agere velit; ut Spiritus Sancti plenitudinem mihi impertiatur.

HINC quoque discam, sicut illud cænaculum, in quo manebant Apostoli, significabat Ecclesiam, quæ domus est orationis & unitiōnis; ita curandum mihi esse, ut anima mea sit sicut hoc cænaculum, his virtutibus ita ornata, ut Spiritus Sanctus in eam descendat, suisque diuinis donis ditet. Simul etiam ingentes Domino nostro gratias agam; quod me in sua Ecclesia collocauerit, in qua non solus oro,

quia semper ipsa pro omnibus orat, & multi iusti orat pro inuicē. Quare in virtute Cōmunionis Sanctorum, quæ est in Ecclesia, oratio mea ascendit, cōiuncta orationibus multorum iustorum, si cū illis volo esse coniunctus.

PUNCTVM II.

DEINDE, considerandæ sunt causæ & motiua, quæ Apostolos, ad hanc recollectionem & exercitationem orationis permouerunt; eas mihi ipsi accommodando, videntem in me efficiant.

I.

PRIMA CAUSA fuit, quod Christus, in suo, ab eis discessu, iussisset, quietos sedere in ciuitate, donec indueretur virtute ex alto: ad quod mandatum explendum, receperunt se in canaculum, ex eo facientes Domum Orationis, & locum refugij, reuocantes sibi in memoriã mysteria, quæ in illo peracta fuerant, & altissimos Diuinosque sermones, quos suo Magistro in eo audiuerant: & sicut ipse Christus Dominus, priusquam ad prædicandum in publicum prodiret, quadraginta diebus mansit in deserto; ita voluit, Apostolos decem saltem dies, collectos & inclusos manere, procurantes, Spiritum Sanctum impetrare, quem prius acciperent, quàm ad prædicandum Euangelium prodirent.

II.

SECUNDA CAUSA, fuit agnitio suæ infirmitatis & insufficientiæ, cuius in præcedentibus occasionibus, experientiam habuerunt, præcipuè tempore passionis; & cum viderent, se iam præsentiam sui Magistri destitisse.

tos, qui ipsos docebat, & consolabatur: tam hoc quàm illud ipsos vrgebat, feruensque inflammabat desiderium aduentûs Spiritus Sancti, qui sua virtute & doceret ipsos, & confortaret, ideòque non celsabant orare, gemere, & suspirare, vt tandem veniret. Nunc illum ab æterno Patre petebant, per merita vni-
 geniti ipsius **FILII IESU CHRISTI**, qui ipsius nomine illum promiserat; nunc eundem petebant ab ipso Iesu Christo Magistro suo, ei supplicantes, vt impleret verbum, quo promiserat, se illum missurum; nunc denique eundem Spiritum Sanctum orabant, vt venire dignaretur, & ipsos visitare, docere, & consolari, adferentes, tanquam causam, necessitatem suam, ob quam eius præsentia indigebant, ad munus explendum, quod fuerat ipsis commissum: estque fas credere, interdum omnes simul, manus suas ad cælum eleuasse, & magno cordis clamore orasse, dicentes *Veni Sancte Spiritus, reple tuorum corda fidelium, & tui amoris in eis ignem accende: Veni O Spiritus Creator, & consolator noster, visita animas tuorum seruorum, easque imple gratia tua cælesti. Consolare illas amoris tui dulcedine, tuæque potentia virtute corrobora.* Verùm quæ omnium maximè feruenter orabat, tresque ipsas Diuinas personas maximè sollicitabat, erat ipsa Beatissima Virgo, quia omnium maxima charitate id petebat, non sibi soli, sed Apostolis: si enim in nuptijs, quando defecit vinum,

statim recurrit, ut a Filio suo illud peteret, tacta solum compassione; quam à maiori fervore credenda est nunc petiuisse vinum amoris & fervoris, quod à Spiritu Sancto procederet in illam congregationem, quæ eo tantopere indigebat!

Hoc vni Sanctorum exemplo, excitabo & ego in anima mea similia desideria; siquidem adeò nota mihi est mea magna Divini huius Spiritus necessitas; frequentia itaque miscbo colloquia, cum tribus Divinis personis; à singulis earum, demissè illum petendo, utentibus hymnis & Psalmis, qui eius faciunt mentionem: Loquens cum æterno Patre, aut cum eius Filio Christo Domino nostro, dicere possum cum Davide, *O Deus immense, a cor mundum crea in me, & spiritum rectum innova in visceribus meis: redde mihi letitiam salutari tui, & Spiritu principali confirma me: b emitte spiritum tuum, & renouabor sicut per eum renouas faciem terra.* Loquendo cum ipso Spiritu Sancto, valde opportunus est hymnus, *veni creator Spiritus & Sequentia, siue Prosa* quæ in eius sacro legitur. si magno fervore verba illa repetantur, *Veni Pater Pauperum, veni dator munerum, veni lumen cordium: O lux beatissima, reple cordis intima tuorum fidelium. O lux clarissima, & ignis ardentissime; veni, & intima cordis mei penetra, purifica, tempera, illustra, & accende Divini tui amoris flammis.*

III.

ULTIMO PERPENDAM, quod

Spiri-

a Psal. 50.

2.
b Psal. 103,
30.

Spiritus Sanctus, cuius (teste Apostolo) proprium est, *c postulare pro nobis gemitibus in-* *c Rom. 8. 26.*
narrabilibus, sensim accendebat hæc desideria in cordibus Apostolorum. desideria enim sunt veluti præcursores & metatores ipsius Dei, in anima, ad quam ille sequitur, ut in ea hospitetur. ET quamuis omnibus his decem diebus semper illa foueret: in vltimis tamen multò magis accendebat; quare eidem supplicabo, ut me huiusmodi desiderijs præuenire dignetur, quæ me ad ipsum dignè hospitandum disponant. O Spiritus Diuine, & Deus æternæ, de quo scriptum est, *d ignis ante ipsum præcedet*: Accende in anima mea, ignem horum desideriorû, ut omnia comburat, quæ tuo aduentui impedimento esse possunt. O Sacri Apostoli, quibus Diuinus ille Spiritus, talia desideria communicauit; orate eundem, ut & mihi talia communicet, ut aptus fiam ad illum recipiendum, sicut vos illum recepistis: nam mea necessitas non minor est, quam fuerit vestra. O Virgo sacratissima, attende defectum in me huius vini, quo Spiritus Sanctus Apostolos inebriauit, eumq; defectum magno feruore ipsi propone, ut interuentu tuo, me, sicut illos, inebriet. Amen.

d Psal. 96. 3.

PVNCTVM III.

DENIQUE causæ expendendæ sunt, ob quas Christus Dominus noster, per decem dies distulerit promissionem suam implere, & Spiritum Sanctum mittere. **PRIMA I.**

N 5

CAUSA

causa fuit, ut nos doceret longanimitatem, quatenus tantum donum expectare, & querere par sit: nam in sacra scriptura denarius numerus, significat dierum multitudinem, sicut Angelus dixit in Apocalypsi. *a habebitis tribulatione diebus decem*, hoc est multo tempore. Vult ita Dominus noster nos intelligere, aduentum spiritus Sancti in nos, adeo esse magnum beneficium; ut & illud querere, & longo tempore sperare sine defatigatione oporteat, quia totum tempus, quo expectabitur, erit paruum, & cum tandem venit, rependit sufficienter, & vel unius diei dono abunde satisfacit: item, quod cito obtinetur, cito etiam confuevit committi; ut euenit Salomoni, qui repente obtinuit Spiritum sapientiae, & quoniam paruum illi stetit, non diligentem illius curam gessit. Ex quo certo statuam, caeleste hoc donum valde constanter petere, etiam si diutius in ea petitione sit perseverandum, opportunè reuocans in memoriam illud Prophetæ *b Si memoriam fecerit, expecta illum; quia veniens veniet, & non tardabit.* & quamuis iuxta tuum desiderium fortè moretur, non erit longior mora, quàm deceat eius excellentiam; ut magna tibi utilitati expediat.

II.

SECUNDA causa fuit, ut significaret, quanta perfectione oporteat nos querere istud donum: denarius enim numerus, eam perfectionem significat, iuxta illud alterius Prophetæ, *c decies tantum conuertentes requiratis Deum; quam erraueritis ab ipso.* Qua-

a Apocal. 2. 10.

Insinuat S. Basilius de constit. monasti. c. 2. ad finem

b Habac. 2. 3.

c Baruch. 4. 28.

requi

re qui Spiritus Sancti plenitudinem accipere cupit, necesse est, magno feruore, ac perfectione ad Deum se conuertat, magnum resumens animum, seruandi decem Diuinæ legis mandata, in eaque obseruatione, instantissime perseverandi: oratio enim & obedientia, obtinent à Deo quicquid petimus. O Dulcissime Iesu, qui tuis Apostolis dixisti: *d si manseritis in me, & uerba mea in uobis manserint, quodcumq; uolueritis petetis, & fiet uobis:* Concede mihi, permanere in te per uerum amorem, & uerba tua in me, per exactam obedientiam; ut petenti mihi quod opto, Diuinum scilicet tuum spiritum, tribuas in magna plenitudine.

d Ioan. 15. 7.

ALII QUI etiam meditantur, quòd in primis nouem diebus, post Christi Ascensionem, nouem Angelorum Chori, singuli singulis diebus, singulare festum & adorationem Christo Domino nostro exhibuerint: & ob eam causam Spiritum Sanctum descendisse die decima. Ex quo etiam concipiam desiderium, hos nouem Angelorum choros imitandi, in his nouem diebus, singulis diebus petens à singulis choris, ut Spiritus Sancti ad me aduentum mihi procurent.

*Nicopho. lib
1. c. 37.*

